

VLEESCHAUWER, Kamiel de, schoolinspecteur, pedagoog en historicus (Assenede 9 juli 1873 - Veurne 28 mei 1975).

Na studie te Zelzate en te Mol was hij van 1896-1933 in het onderwijs werkzaam : als onderwijzer te Dendermonde (1896-1902), hoofdonderwijzer te Oudegem (1902-'13), kantonaal schoolinspecteur voor het lager onderwijs te Menen (1913-'23) en van 1923 tot '33 voor het kanton Diksmuide-Nieuwpoort. Als oorlogsvrijwilliger in 1914-'18 werd hij luitenant, instructeur aan de school voor leerling-officieren te Gaillon (Frankrijk), om de zes maanden afgewisseld met frontdienst (1915-'17). Behalve in de pedagogiek bekwaamde De Vleeschauwer zich in de natuurwetenschappen (plantkunde, geologie), de geschiedenis en de filosofie.

In april 1925 stichtte De Vleeschauwer, met anderen, de Westvlaamse tak van het Katholiek Vlaamsch Nationaal Verbond (KVVN); hij stond aan de kant van J. Leuridan en D. Devos en verzette zich tegen de nationaalsolidaristische strekking van J. van Severen, die in 1931 uitmondde in de stichting van het Verdinaso. Een verzoeningscommissie tot herstel van de eendracht onder de Westvlaamse nationalistten, waarin hij samen met Leuridan, A. Catry en E. Thiers zetelde, had geen succes. Inmiddels was hij een ijverig medewerker van Jong Dietschland; na de versmelting ervan met het weekblad Vlaanderen in 1934 had hij tijdelijk de leiding van het blad, dat evenwel spoedig verdween.

Bij zijn professionele taak heeft hij zich onafgebroken ingezet voor de ontwikkeling van de Vlaamse gemeenschap en dit vooral op het gebied van de ideologie, die hij concentreerde in de begrippen : volk, rijk en continent, waarover hij ontelbare spreekbeurten hield, ook tijdens de Tweede Wereldoorlog, wat hem drie jaren gevangenis deed oplopen. Na de Eerste Wereldoorlog reeds had hij al zijn eretekens en de daaraan verbonden geldsommen aan de regering teruggestuurd, uit protest tegen het onrecht aan de Vlaamse IJzersoldaten. Onverzettelijk van karakter, diep-gelovig, nooit aangesloten bij een politieke partij, heeft hij van zijn leven een doorlopende strijd gemaakt. Als historicus verwierf hij bekendheid met zijn studie over Zannekin onder het pseudoniem Naibh Pleimion (in het Iers = Vlaming); hij was overigens lid van de (tweede) Zannekin-werkgemeenschap (z. aldaar) voor Frans-Vlaanderen. Hij is de vader van de na de Tweede Wereldoorlog naar Zuid-Afrika uitgeweken filosoof prof. Herman de Vleeschauwer. In 1973 werd hij als honderdjarige door familieleden en vrienden te Brugge gehuldigd.

WERKEN : *Zannekin en de vrijheidstrijd van het kustland (1283-1328)* (onder pseud. Naibh Pleimion, 1928).

JOZEF L. DE BELDER en ROMAIN VANLANDSCHOOT